

ZENSKÁ HLÍDKA.

ŘÍDÍ M. BUREŠOVÁ.

VIDĚNÍ V NEMOCI.

Jedné dralé duši.

Jde večerem stín tise a luna hledí a vřívá jak do Tvých oken temných se dlouze zadívá — kde v očích — hloubky moří — planének stesku hoří a úběl běl jmených žal jakýs ukrývá.

A v tiché noci lunné jak stín se dáte suna a dvěma záměrnými v Tvých tichých pokoj jde — a zrak se vřívá neče — k Tobě se sklání lebece a líbá rty svými ubledlé líce Tvé.

Ty's usnula se mile té sladké noční chvilce, kdy sny Tě v bláhle tuše v nadzemskou nebylí há — a rty Tvé zakleptaly, co vynalovít se hály: "Já miluji Tě, duše, což ještě nevěříš...!"

Mám, že to asi byla Tvá dobrá, strážná vila, jež ztěžle kročí Tvých v podzemském žití Tvém — však pro mou duši smutnou předzvěstí je to smutnou — má srdce, jak bych nevěděly: Smrt je Tvým údělem...

Z pověstí našeho lidu na horách, z pověstí plných něžného kouzla a čistě poesie, vyloučil jsem dnes ve vzpomínkách tuto: "Zda-li se nemocnému, že políbí ho zjevčí — vidění, propadl smrti; zemře." — Necháváje stranou racionalismu i pytevní nožik materialistické realisace — které jistě poskrvňují by mi tento výplod lidové fantasmie sprostou banálností — odívám pověst v lesklé roucho poetických slov: Viděl jsem líbatí Tebe.

MODERNÍ DUCH PRÁTELSTVÍ.

Když tak pozorujeme přátelské styky našich krajanů ve společenském životě, a porovnáváme je s dobou minulou, věru, že čím dále tím více se zjevuje ta naše upřímnost jednoho vůči druhému.

Stáří otcové naši byli více jeden k druhému a byli upřímnější a solidnější ve svém jednání, brali ohled jeden na druhého a bez přehýbání nevyvolávali nepřátelství, bavili se rádi a to srdečně. Toť se rozumí, že byli též i mezi nimi výjimky. Vyskytly se též občas nějaký ten škůlec, který dovedl zasaditi ránu citelnou, ale byly to řídké případy.

Těto doby však se jeví čím dále tím více naše společenská fevnivost a neupřímnost. A co jest toho příčina? Snad poměry, ve kterých se nalézáme, aneb osvěcenost dvacátého století? Aneb příliš volné ovzduší, ve kterém jest nám žiti? — Věru záhadno! Člověku často zůstává rozum státi a žasne překvapením, poněvadž nechápe a nemůže si vysvětliti toto jednání člověka sproti člověku, svému bližnímu a spolubratru, který má též totéž právo na život a bytí...

Ze všeho nás nejvíce bolí a nejcitelněji se nás dotýká, jsme-li zklamáni v osobě, která se nám stává za přítele, které jsme byli otevřeli záhyby svého srdce v důvěře přátelské a která nás zradí. Takový přítel jest horší než zmiř, která sice utkáne člověka, ale proti němu jest jedu, kdežto přítel nebezpečnější přítel není ohrazení... Takovéto jednání jest největším zločinem, jakého jest duše lidská schopna a člověk takový bývá často sám sebou potrestán, a sice tím, že jej jeho svědomí stále muči a připomíná mu jeho slechetné skutky...

Taktéž i v obchodních záležitostech jest naše přátelství až příliš zřejmé. V tom ohledu přejeme jeden druhému — ale jen to nejhorší. Požadá-li nás někdo o pomoc, toť a radostí slibíme do očí, ale po straně mu notně přisílíme, a to jen proto, že se odvíjí náš požadati o příspěvek, třeba jen nepatrný. O slechetném to přátelství již dříve bylo řečeno, že zapomínáme i na to, že jsme lidmi, a bezohledně porážíme vše, co se nám v cestu staví, jen abychom

zadost učinili své hrabivosti. Což jest nám po tom, zda-li náš soused neb bratr jest také člověk a potřebuje též nějakou tu skyvu chleba. Třeba my měli nadbytek, přece nesmíme dovoliti, aby on směl požívatí těch výhod jako my. Naše hrabivost jest bezmeznou... Kéž již jednou se v nás svědomí probudí a ozve se v nás lidskost, která zvířčí nad vášní ziskuchtivosti.

Pořadatelka.

Mario Kašpárková, Munden, Kans. — Ctěná redakce! Prosim o uveřejnění těchto pár řádků. Byla bych psala dříve, ale nemohla jsem, neboť mám v pravé ruce revmatism a ruka se mi třese. Děkuji paní Burešové za pohlednici a za semena. Nevznel mi jen mák a petržel, vše ostatní vzešlo. Mám pěkné zelí a tuřín, protože je zaléváme. Je tu velké sucho. Na dnešek (9. července) sprechlo. Brambory jsou suché a pod nimi jsou brambůrky jako vlašské ořechy. Zasadili jsme sladkou kornu, byla pěkná. Měla jsem z ní radost. Než, přišel horký vítr, spálil ji a museli jsme ji posekat. Mlátili jsme píseň, která sypala dvacet buší po okru. Rentýř si jí nechaj k se, že prý je pěkná. My chceme podat a odstěhovat se do města. Můj muž nemůže dojíti a já také ne — jsme oba choraví. Vypětovala jsem na tři sta kuřat, jen že mi seipají. Slepice oslepnou na oči a zhyne. Přijměte srdečný pozdrav.

Teta Vitámvásová, Omaha, Neb.

Ctěná redakce! Tak se mi zdá, že teď opanuje "Zenskou Hlídku" dopisy jenom několik nás z města, a i tihle se jaksi buď pro velké teplo aneb pohodlnost do psaní nechce. A vy, watky z venkova, nemáte zajisté ani času, abyste se do "Z. H." podívaly a seznały, co my si o vás povídáme. Litujeme srdečně ony z vás, které postihlo veliké sucho a zmarilo výsledek vaší práce v poli: Víme, že se vám želi dobytka, který se nemá na čem pást. Zkusila jsem to, tedy snad neuvěřím. Než při tom při všem nemáme ztrácti veselé myslí aneb se podrobovat trudnomyslnosti, neb prý to přivádí nemoc. Vždyť, říká se, nebylo ještě hůře, aby o pět nebylo lépe — nějak bylo a nějak bude. A pomozte tuz, kteří pomoci potřebují, třeba i muzikantům. Vždyť jsou to také lidé a k tomu od řemesla. Lépe hrát nežli krást. Tak onědy sedím a siji, když tu pojednou spustí v přední na chodničku hudba. Odložím práci a jdu se podívat. Aha, šumaři, myslím si. Nu, ať jen hrají. Hned druhou píseň hráli žeskon a sice "Hřbitove". Povídám domácí paní: "To jsou asi Češi." Za chvíli již přišli a prosili o nějaký dárek, ale — německy. Nu, ať si, Němec jako Čech, duše jako duše. Dala jsem jim 20c, 10c za mého otce a 10c za mého muže, kteříž oba byli hudebníky, chodili též světem a také jim říkali šumaři. Hudebníku neublížím nikdy, ať hudební kapely působí na mne dojemem smutným. Myslim, že onen hudebník dostal na našem dvoře větší dárek, nežli v mnohé pěkné residence. Poděkoval, odešel a zahrál i ještě jednou, která mále rozplakala. Bylať to píseň, kterou v Bruno hrála kapela pod okny mé přítelkyně, sl. Málí-Husákové, a večer dne před svatbou. Nikdy jsem neviděla nevěstu tolik plakat. Hráli píseň, jež mile a veleb. ně se rozléhala večerním šerem. Ješto jsem byla s nevěstou sama, snažila jsem se jí to rozmluviti. Povídám jí: "Málí, neplač, vždyť ti uchráji do hrobu." Ona mi však odpověděla: "Kdož ví, jestli ne." Ubohá, jako by byla věděla, že se nebude dlouho těšit se svým chotěm, ježž tolik milovala a on jí. A co smutnějšího, musela o-pustit několikaměsítní dítě své a staré rodiče, kteří se tolik těšili, že u deery své a setě stráví klidný zbytek svého života. — Tak vidíte, kam až nás zavedli šumaři. Dnes jsme byli s přítelkyní pí. H. Donatovou v South Omaze, kde od šumaři hráli. Povídáme si u nich a hned jsme byly na Moravě. Vvedneme do káry a jedeme domů. Ale nastojte! Misto co jsme měly

jet po 16. ulici na William, jely jsme šly pěšky na 16. ul., až se mi jsme šly pošky na 16. ul., až mi konečně nechtěla moje průvodkyně hnout z místa, abychom přý si vzaly káru. Vyhověla jsem jí a tak teprve jely domů pí. Donatová a vaše — Teta.

Františka Teplá, Leigh, Nebr.

Ctěná redakce! Slibila jsem si, že budu častěji dopisovat do "Zenské Hlídky", ale člověk sibi a nedostatek času to jaksi změní. Ale tentokrát jest už svrhovaný čas, abych odpověděla na žádost paní pořadatelky "Z. H.", kteráž si v jednom čísle "Pokroku" přála návod k přípravě sladké korny. Čekala jsem, že některá jiná z dopisovatelek podá návod ten, ale když žádná nie, pokusím se o to sama. Dokud je korna mladá, ořežou se s klasu zrna, ale lépe je klasu trochu ovařit, aby mléko ne-splývalo. Dát 10 koflíků zrn, 10 koflíků sekaného zeli, 1 lusk zelené papriky, půl gallonu octa, 2 lžičce soli, 1 1/2 koflíku cukru, 1/2 libry hořčičového semene, to nechat vařit, aby se ale korna moze nerozvalila a pak to dát teplé do sklenice. — Druhý způsob: 24 klasy kornu dát ovařit, zrna ořežat, 3 velké cibule usekat, kvart octa, libru cukru, lžiči mláté hořčice, 6 zelených paprik, to vařit 3/4 hodiny a horké dát do sklenice. Je to dobrý příkusek ke všemu, k masu i k vajčičkám. Můj mužček říkal, že je to nejlepší ze všech zavafených a abychom jí šetřili, až si přiveze někdy z města opičku, aby měl něco na spravení (jak on říkal) chuť. Poněvadž jsem se ale toho nemohli dočkat, tak jsme jí jedli, až jsme jí při obědích společně vachnu snědli. — Počasí máme letos moze suché. Obilí je krátké, řídké a podeseché, brambory malícké a skoro žádné a korna, jestli jí nena-možne, neoděhá ani klas. Tak se ta naše malička příroda stává pro nás macechou. Než musím již dopis svůj skončit, neb musím říku těžkou. Prosim paní pořadatelku, aby mé chyby opravila a stane-li se tak, budu psát hodně často, ale až v zimě, neboť teď my farmerky nemáme mnoho času. Za to by měly nyní dopisovat více družky z města, neboť ony mohou psaní více času věnovat. Zdravím et. redakci a čtenářky a čtenáře tohoto listu. Na shledanou!

Kompot z mrkve.

Oskrab několik šlavinatých mrkvi, rozkrájej je na tenké nudličky, dej je na rendlík, přidej hodný koflík cukru, ustrouhanou kůru s jednoho pomaranče, přidej dva koflíky vody a šťávu z toho pomaranče, a přikrej to a nech do měkka dusit; musíš ale bedlivě dohlížet, aby se to nepřipálilo. Pak to nech vychladnout a dej to na stůl buď jako samotný kompot, aneb z toho udělej více okolo suchých vafených kvestek, anebo okolo jiného zavafeného ovoce.

Tažená štrudle s višněmi neb třešněmi.

Dej do hrnčičku koflík vlažné vody, jedno celé vejce, kousek přepuštěného másla, rozklokej to a trochu osol, pak vezmi na vál mouku, zadělej tím těsto trochu tužší než na buchtičky, dobře je vypracuj, až se dělají puchýře, o-hřej rendlík, přikrej jím těsto a nech půl hodiny odpočinout. Mezi tím vyloupej z višně pecky, ustrouhej a usmaž jednu tvrdou žemličku, oloupej a nakrájej hrst mandlí. Nyni prostři čistý ubrus na stůl, posyp ho moukou, těsto po něm překně tence roztáhni, poklad je višněmi, posyp cukrem, žemličkou, mandlemi a strouhanou citronovou kůrou a popraš trochu skořicí, a pokrop rozpuštěným máslem; pak štrudli svař, vloz na kastról, pomaz jí hodně máslem, dej do trouby a podlívaj jí hnezi počinným dobrým mlékem; když je upe-čena, posyp cukrem a dej na stůl.

PADESÁT LET ČESKÉHO TISKU V AMERICĚ.

Na knihu páne Čapkovu dlouho jsme se těšili, poněvadž jsme v Tomášův Čapkovu z jeho dřívějších prací a jeho celé činnosti vždy viděli muže seriosního, jenž látku, jejížho zpracování se podjal, nejen důkladně ovládl, ale i vypracuje. A látka ta jest obrovskou. Padesát let českého tisku v Americe! Kulturní obrázek, jenž nám dává nahlédnouti do duševního života a vývoje jeho celou jednou generací. Práce opravdu nejen veliká, ale i záslužná. Netěšili jsme se nadarmo. Byli jsme dokonce mile překvapeni a nejvíce Čapkovou nestranností. Čapek jako kulturní historik pohlíží ve své knize na poměry života našeho a na česko-americký tisk střízlivě a při tom objektivně. Nehoví svému individuálnímu vnitřnímu přesvědčení ani snad rozmaru, ale jako kronikář předvádí před očima naše obrázky začátku našich, našich útrap a pozvolného vývoje jeden za druhým pouze v takových barvách, jaké na originál skutečně byly nahozeny. Činí-li pak při tom poznámky vlastním posudkem a vlastní kritikou, nikde nenanášá ani příliš silné ani příliš slabé, ale jen tak, aby harmonická celistvost nikde neutrpěla ani malíckostí. A v tom právě ceníme knihu páne Čapkovu nejvíce a nejvyšše.

ZENSKÁ BANKA.

Banka samostatných žen existuje přes rok v Berlíně. Byla založena za tím účelem, by ženám, které se samostatně žijí, poskytovala účinnou podporu finanční. Zahájila činnost se základním kapitálem jenom sto tisíc marek, ale za krátkou dobu svého trvání prokázala, že jest schopna života. Základnou této banky jest největší o-patrnost. Půjčky se poskytují jenom do výše 500 marek. Zapůjčené peníze musejí býti splaceny za všech okolností během tří měsíců. Banka neměla doposud žádné ztráty, což svědčí o spolehlivosti klientely. Nevedla také dosud žádný proces s některou dlužnicí. Banku spravují dvě ředitelky, které mají k ruce sedm úřednic. Správní rada sestává ze čtyř žen. Jednou z hlavních úloh ženské banky jest, že prostředkuje mezi samostatně se žijícími ženami a jejich věřiteli. Majitelky obehodí jsou často ruinovány, poněvadž dostaly se do rukou nesvědomytých věřitelů. V takových případech banka úspěšně zakročuje. Klientele banky patří dále herečky, zpěvačky, šičky, telefonistky, písařky na stroji a j. Banka poskytuje půjčky, aby umožnila včavky a v jednom případě poskytla dělnici dokonce půjčku na pořízení vřbavy. Nejpodivnější "případem" byla však půjčka 30 marek, která byla poskytnuta jedné pračce, aby si mohla koupiti umělý chrup. Žmól odstraněna byla jedním přeházkou šťastného manželství. Elegantní úřadovny ženské banky, jejíž vnitřní zařízení prozrazuje ženskou ruku, nalézají se v Motzstrasse.

Smášená sladká kukuřice.

Ořež s klasu sladkou kukuřicí, na jeden koflík této dej jedno vejce ušlehané a čtvrt koflíku mouky, osol dostatečně a opepři, dělej pak z těsta na kastróle dobře promáštěném malě lžvaněčky, které když jsou do hubla usmažené, o-

brať na druhou stranu. Jsou velmi chutné.

Počené brambory v mléce.

Oloupej brambory, nakrájej na tenké koláčky, misku dobře vymaž máslem, dej vrstvu bramborů, osol a opepři dle libosti, popraš každou vrstvu moukou (asi skrov-nou lžiči mouky), a tak pokračuj, až máš vše složené, poklad pak po vřehu kousky másla s strouhání z krekesu, polej sladkým mlékem a nech hodinu v mírné troubě péci.

Oskrab několik šlavinatých mrkvi.

rozkrájej je na tenké nudličky, dej je na rendlík, přidej hodný koflík cukru, ustrouhanou kůru s jednoho pomaranče, přidej dva koflíky vody a šťávu z toho pomaranče, a přikrej to a nech do měkka dusit; musíš ale bedlivě dohlížet, aby se to nepřipálilo. Pak to nech vychladnout a dej to na stůl buď jako samotný kompot, aneb z toho udělej více okolo suchých vafených kvestek, anebo okolo jiného zavafeného ovoce.

Tažená štrudle s višněmi neb třešněmi.

Dej do hrnčičku koflík vlažné vody, jedno celé vejce, kousek přepuštěného másla, rozklokej to a trochu osol, pak vezmi na vál mouku, zadělej tím těsto trochu tužší než na buchtičky, dobře je vypracuj, až se dělají puchýře, o-hřej rendlík, přikrej jím těsto a nech půl hodiny odpočinout. Mezi tím vyloupej z višně pecky, ustrouhej a usmaž jednu tvrdou žemličku, oloupej a nakrájej hrst mandlí. Nyni prostři čistý ubrus na stůl, posyp ho moukou, těsto po něm překně tence roztáhni, poklad je višněmi, posyp cukrem, žemličkou, mandlemi a strouhanou citronovou kůrou a popraš trochu skořicí, a pokrop rozpuštěným máslem; pak štrudli svař, vloz na kastról, pomaz jí hodně máslem, dej do trouby a podlívaj jí hnezi počinným dobrým mlékem; když je upe-čena, posyp cukrem a dej na stůl.

PADESÁT LET ČESKÉHO TISKU V AMERICĚ.

Na knihu páne Čapkovu dlouho jsme se těšili, poněvadž jsme v Tomášův Čapkovu z jeho dřívějších prací a jeho celé činnosti vždy viděli muže seriosního, jenž látku, jejížho zpracování se podjal, nejen důkladně ovládl, ale i vypracuje. A látka ta jest obrovskou. Padesát let českého tisku v Americe! Kulturní obrázek, jenž nám dává nahlédnouti do duševního života a vývoje jeho celou jednou generací. Práce opravdu nejen veliká, ale i záslužná. Netěšili jsme se nadarmo. Byli jsme dokonce mile překvapeni a nejvíce Čapkovou nestranností. Čapek jako kulturní historik pohlíží ve své knize na poměry života našeho a na česko-americký tisk střízlivě a při tom objektivně. Nehoví svému individuálnímu vnitřnímu přesvědčení ani snad rozmaru, ale jako kronikář předvádí před očima naše obrázky začátku našich, našich útrap a pozvolného vývoje jeden za druhým pouze v takových barvách, jaké na originál skutečně byly nahozeny. Činí-li pak při tom poznámky vlastním posudkem a vlastní kritikou, nikde nenanášá ani příliš silné ani příliš slabé, ale jen tak, aby harmonická celistvost nikde neutrpěla ani malíckostí. A v tom právě ceníme knihu páne Čapkovu nejvíce a nejvyšše.

České mlýny, ve Wilber, Nebr.

Vyrábíte nejlepší pšeničné a prové šitné mouky, jakož i české krupičky.
Mouka naše jest k dostání u všech českých groceryů v Omaze a South Omaze.
Zda-liš jedenkrát zkoušíte mouku Wilberskou, která jest ta nejlepší z trn, počivo bude se na vás jen smát.
Též máme sklady v Lincoln, Nebr., Cedar Rapids, Ia., Chicago, Ill., Oklahoma City, Okla., Marshalltown, Ia., a St. Louis, Mo. 46-12
ZVONÍČEK & AKSAMIT, maj.

KRAJANÉ POZOR!

Nenechte se ošálit cizími agenty a choete-li obdržet za Vaše peníze nejlepší a nejlacnější piano, obraťte se na krajana, který Vám pošle piano přímo z továrny a ručí, že budete obslouženi k Vaší nejlepší spokojenosti, ať bydlíte ve kterémkoli okresu státu Nebraska.
Váš službovolný **Frank W. Hodek, Wolbach, Neb.**

Fr. Tomšů,

1459 So. 16. Str., Omaha
prodává ve velkém i malém
BÍLOU I ŽITNOU MOUKU, OBILÍ, SENO A VŠEHO DRUHU KRMIVO.
Dovoz zdarma!
Tel. Doug. 4872. 471f

Velky moderní, nové zařízení čistý závod řeznický vlastní

CHAS. F. KUNCL
v č. 1260 jih. 13. ul.
Má vždy na skladě největší zásohy masa nejlepšího druhu. Zboží szenářské výborné jakosti. Vždy velký výběr. Ceny nejnižší. Telephone Doug. 4333. 81f

Spolehlivé pojištění na život za skutečnou cenu u

WOODMEN of the WORLD
(Dřevářů Světa)
české tábory v Omaze a South Omaze.

ZUBY! ZUBY! ZUBY!

trh, 166, opravuje neb nahrazuje umělými, zkušený odborník
DR. JOSEF MAREŠ,
615-616 City National Bank Building, Omaha, Neb.
Prohlídka zubů koná se zdarma. Potřebujete-li nějakou opravu, bolí-li Váš zub, navštivte mne, poradím Vám. Za prohlídku zubů nečítám ničeho. 401f

Nejlepším místem k nakupování stavebního dříví, jest česká dřevařská ohrada,

Chicago Lumber Co.,
na 14. a Marcy ul., Omaha, Neb. 490f
Čestí prodavači Vás vždy ochotně a vzorně obslouží.

Václav Kozák,

vlastní čistě zařízení
řeznický a uzenářský závod
910 Bancraft ulice, Omaha, Neb.
Zásohy čerstvého masa, jakož i veliké výrobky uzenářské jsou vždy té nejlepší jakosti. Zkuste koupiti u něho jednou a zjistíte, že podkraké přijde to zase. — Zboží na požádání dováží do domu. Ob-jednávky možno učiniti telefonem: Doug. 4788.

BAILEY & MACH. ZUBNÍ LÉKÁRI.

3. poschodí, Paxton Bldg., 1616 a 1618 a 1620
7th Douglas St., 1st. Floor A-1005.
OMAHA, NEB. 461f
Nejlepší zařízení zuboléčebná šlechetná v střední západě. Nejmodernější pomůcky. Přímo první třídy. Ceny mírné.

KRAJANÉ, POZOR!

Já jsem zde první český farmářem, bydlím zde již po 13 roků. A nyní, když sem přijedete, okáži vám svou farmu. Mám též naseto veliké obilí jakož i selouny všeho druhu. To vám dokáže, že můžete dovézt takového vřídka s vaší práce jako zde. Toto jest krajina pro člověka chudého, který si zde může pomoci k vlastním domovu a málo peněz. Ceny posouhů od \$7.50 ušakru na 10 roků na spátka.
Píše: John Sebauer, vlastník
Bohemian-American Land and Loan Co., PHILLIPS, WISCONSIN.